

Coco Moyes

GECƏ MUSIQISI

Tərcüməçi:
Ülviyyə Sabirqızı

QANUN NƏŞRİYYATI

*Dojo
Moyes*

NIGHT MUSIC

London yaxınlığında mənzərəli yerdə, göl kənarında köhnə, baxımsız və uçuq-sökük bir malikanə var. Yerli sakinlərin “İspan evi” adlandırdığı bu malikanənin ətrafında gərginlik artır.

İkiuşaqlı gənc dul qadın – İzabella Delansi üçün bu ev sevimli ərinin qəfil ölümündən sonra həyatda üzləşdiyi itki və sarsıntılardan gizlənə bilmək üçün sığınacaqdır. Malikanənin təmiri ilə məşğul olan və qiymətləri həddindən artıq şişirtməklə İzabellanı evdən çıxarmağa çalışan Mett Makarti üçünə bu, “İspan evi”ni ələ keçirmək üçün fürsətdir. Tikinti işləri ilə məşğul olan bir sahibkar – Nikolas Trent üçün bu, köhnə evin yerində varlılar üçün lüks qəsəbə salmaq imkanıdır. Bayron Fört isə, heç olmasa, müvəqqəti olaraq başını soxmağa bir daxma axtarır. Qəhrəmanlarımızın heç birinin istəyi üst-üstə düşmür. Bəs məqsədlərinə çatmaq üçün onlar nə qədər irəli getməyə hazırdırlar?

*Bu kitab Çarlza və evinin qapısını nə vaxtsa
ustalara açmış hər kəsə həsr olunur.*

*Və əjdaha abırsızcasına nəhəng evlərlə, bitib-tükən-
məyənlə sahiblənmək arzusuyla, hər nəyin bahasına olur-
sa-olsun, daim nəyəyə yiyələnmək və ya heç olmasa, kiməsə
məxsus olmaq tələbatı ilə bizim hamımızı uddu.*

D.H.Lourens

Biz heç vaxt özümüzü “İspan evi”nə aid hiss etməmişik. Baxmayaraq ki, rəsmi olaraq kağız üzərində o evin sahibləri biz idik. Amma mülkiyyət hüququ müəyyən qədər nəzarət etmək deməkdir. Halbuki bizi və ya evimizi tanıyan heç kimin ağına belə gəlmirdi ki, orada baş verənlərə hansısa şəkildə nəzarət edə bilərik.

Sənədlərdə nə yazıldığından asılı olmayaraq, bu evin tamamilə bizə məxsus olduğunu heç vaxt hiss etməmişik. Ev elə ilk gündən çox göz önündə idi. Sanki başqalarının xəyalları, paxıllığı, şübhələri, gizli istəkləri divarların içindən süzülüb içəri dolurdu. O evin keçmişi bizim deyildi. Bizi ona bağlayan heç nə yox idi – hətta xəyallarımız belə.

Lap kiçik yaşlarımda zənn edirdim ki, ev – sadəcə evdir. Biz orada yemək yeyir, oynayır, mübahisə edir və yatırıdığ – bir sözlə, həyat kimi qəliz bir işi öyrənməyə çalışdığımız dörd divar. Həmin vaxt bu barədə çox da düşünmürdüm.

Çox sonralar anladım ki, ev sadəcə dörd divar demək deyil. O, kiminsə arzusuna çevrilə bilər; insanların özlərini necə gördüyünü və necə görünmək istədiklərini əks etdirən bir güzgü ola bilər. Hətta onları ən iyrənc və utandırıcı əməllərə sürükləyə bilər. Mən başa düşdüm ki, ev – sadəcə kərpic, bir az əhəng, taxta və bir parça torpaq – bir gün insana hökm edən vəsvəsəyə çevrilə bilər.

Mən doğma evimi tərk edəndən sonra kirayədə yaşayaçağam.

